Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

M ă apropii cu dulce cuvânt și-Mi fac intrarea în carte și găsesc veghe în așteptare la intrare, că Mă vestesc ca să vin, și nu altfel vin.

O, vin cu dulce cuvânt, cuvânt de veghe și de povață pentru veghe. Eu, Domnul, am grijă de cei ce stau gătiți ca să-Mi fie biserică Mie pe pământ, și îi numesc pe ei fiii Tatălui Meu, frați cu Mine, iar pentru aceasta dau să-i cresc frumos, și din povața Mea de peste ei să ia și cei ce Mă găsesc pe calea cuvântului Meu peste pământ, să ia și să se aplece să-L cunoască pe Dumnezeu și voia Sa lucrată de om pe pământ, că numai omul poate să-L bucure pe Domnul, și fără bucuria de la om nimic nu-Mi este bucurie între cele ce Mă bucură, că l-am făcut pe om cu bucurie, și voiesc tot cu bucurie să-L facă și el pe Dumnezeu în el și să arate că-L are pe Domnul de Făcător și de Stăpân al său.

O, fiilor care-Mi primiți cuvântul și Mi-l așezați în carte, iată zi de pomenire a crucii, a mersului cu cruce pe calea postului mare, timp în care creștinii își ajustează mersul cu cruce și cu pocăință pe calea lor cu Domnul și supunerea trupului, care poftește mereu împotriva duhului în om, împotriva Domnului, fiilor, iar dragostea și grija pentru suflet sunt mici acestea față de cerințele trupului, sunt mici la om, căci trupul cere mereu să fie hrănit și dădăcit, fiindcă omul așa îl învață și așa îi dă.

E mersul la jumătatea vremii postului cel pentru întâmpinarea Paștilor Domnului, și ne așezăm și cercetăm, stăm și ne cercetăm unii pe alții, Eu pe cei ce sunt pe calea postului, iar ei pe Mine, pe Cel pe care L-au ales de cale pentru viața lor, căci am zis acum două mii de ani: *«Eu sunt Calea!»*.

E zi de duminică, a treia a postului mare. Stau și cercetez pe poporul cuvântului Meu, pe cel ce s-a dat Mie, și așezat de Mine la masa Paștelui celui nou, dar și pe cel ce merge pe margine și aude cuvântul Meu, dar este împărțit între trup și duh, între lume și Dumnezeu, iar această împărțire nu poate s-o facă omul, chiar dacă el vede că ea împacă pe vreuna din cele două căi, și aceasta pentru că Domnul nu-l poate avea numai pe jumătate pe om de partea Sa cu viața sa, iar dacă vorbim de statornicie, cu greu poate omul să ajungă să aleagă și să poată apoi.

O, Mă doare de la cel ce nu-l doare de Dumnezeu și de el însuși și merge pe margine și nu face pași spre masa de nuntă, iar lumea îl învinuiește și îl ține în ea pe cel neputincios. O, e zi de cercetare a pașilor vieții, și le grăiesc celor de la masa Mea de taină, și mai ales celor ce merg pe margine, și le spun lor că vremea postului cere mult ca să fie postul cu putere și cu ajutor sfânt pentru viața celor ce postesc, căutând spre Domnul prin postirea lor de mâncări și prin credință pentru aceasta. Vremea postului trebuie să aibă în om toată postirea, toată, fiilor, căci mai mult trebuie să postească el de atacurile firii lui și ale apucăturilor ei, și trebuie mintea lui să postească de cele străine de Dumnezeu, și mai trebuie inima lui să postească la fel ca și ochii lui, care duc spre inimă pe toate câte o despart pe ea de Domnul. O, și mai trebuie creștinul să postească de răutate, de nerăbdare, de deznădejde, de nepăsare de suflet, de neascultare, fiilor, de împrăștiere, de mânie, de minciună, de ascunderi, de semeție, și de multe alte lucrări diavolești, pizmă, vorbire de rău, vorbire în deșert, nedragoste, iar fiii lui Dumnezeu trebuie să postească de lume, de lume, o, fiilor.

O, dacă n-aș avea cum să grăiesc cu voi, copii primitori ai cuvântului Meu, o, cum aș mai putea să-Mi las pe pământ cuvântul ca să fie el auzit, măi fiilor? O, cum să nu Mă aplec ca să vă mulțumesc că Mă primiți și că Mă împărțiți și că Mă faceți carte pe pământ? Și cum să nu gre-

șească mult și vătămător cei ce au pică pe voi și-și fac rost de ea și vă disprețuiesc apoi pretenții-oși asupra voastră și se răcesc răcindu-se mereu, spre pagubă asupra mersului lor în urma Mea, cu nebăgare de seamă pentru mers din partea lor? O, că mulți au lovit în mersul lor spre Domnul prin acest păcat, prin dispreț asupra voastră, prin duh de judecată și prin vorbiri de rău, căci am spus pentru cei ce Mă ajută pe lume ca purtători și trimiși ai Mei și le-am spus lor: *«Cine nu vă primește pe voi, pe Mine nu Mă primește»*, și le-am mai spus: *«M-au prigonit pe Mine, vă vor prigoni și pe voi; M-au prihănit pe Mine, o, și pe voi vă vor prihăni»*, căci așa le este dat să cadă prin acest păcat cei ce nu se aseamănă Mie între cei mulți, și așa Mă voi vedea în toată vremea pe pământ prin cei ce suferă pentru Mine și ca Mine, loviți și disprețuiți de cei necredincioși și nepăsători de viața lor, departe cu ea de adevărul vieții. De aceea dau în ziua aceasta povață de purtare a crucii și de acest înțeles adânc înrădăcinat în viața de creștin, și dau să pun multe povețe de lepădare de sine pentru cei ce Îmi urmează cu cruce, și nu fără cruce pe cale, căci aceasta este crucea și purtarea ei: lepădarea de sine înseamnă crucea și statul sub cruce cu Domnul.

O, fiilor, o, fiilor, voi, cei care sunteți ai Mei, dar și voi, cei care voiți să fiți cu Dumnezeu pe cale, iată ce povețe sfinte vă aduc, povețe pentru cei sfinți, măi fiilor! Mai întâi vă povățuiesc și vă îndemn să nu luați sfat de la diavol când este ceva de făcut, când voiți să faceți ceea ce se ivește de făcut. O, și cum se poate ști sau împlini aceasta? Cei slabi la ascultare și la veghe nu-și pot frânge ușor voia și nu scapă aceștia de capcana diavolului dacă nu sunt deprinși cu învățătura cea creștinească și cu ascultarea de ea, și care-l veghează pe creștin în toată vremea. Dar cei iubitori și ascultători sunt deprinși cu ascultarea, cu viața cea binecuvântată în toate și pentru toate, și cu veghea cea pentru ascultare, și știu aceștia să împlinească această veghe, căci ei nu iau îndemn din sine dacă sunt fii ai lui Dumnezeu. O, de multe ori poți învăța prin lucrul care dai să-l faci, te învață el cum să-l faci, dar dacă atunci vine spre tine o povață ea este trimisă, ea vine spre tine ca să te povățuiască să nu iei din tine îndemn, dacă nu cumva ești obișnuit din fire să faci aceasta, adică să iei din tine. Dar dacă tu ai lângă tine, sau aproape pe cineva din partea Mea și dai să facă și el ca și tine, când el este lucrat de harul Meu la timp și la netimp pentru cei ce stau sub călăuzirea Mea, o, ce mai poți alege sau înțelege pentru statura ta cea de fiecare clipă înaintea Mea? O, ia de la Dumnezeu dacă vrei să nu iei sfat de la diavol sau de la tine însuți, dacă vrei, fiule, și orice vine spre tine vine de la Dumnezeu, așa să știi, căci așa lucrează Domnul când tu vrei să fii călăuzit de El, și îți trimite El călăuzire, dar dacă vrei. Cel ce se știe creștin, dar își ocrotește din toate puterile și din toate laturile propria sa voie față în față cu cei dintre care el face parte, o, ce fel de cruce se mai vede că poartă acesta, când crucea pe care am spus Eu s-o poarte omul care umblă după Mine este lepădarea de sine, frângerea voii în schimbul voii lui Dumnezeu peste el?

Dăruirea și jertfa omului pentru dăruire, o, aceasta înseamnă ascultare, înseamnă frângerea voii, înseamnă lucrare, muncă înseamnă, legea pe care i-am dat-o Eu omului în rai ca lucrare a sa, și nu să stea. O, că nu e de stat nici o clipă pentru creștin, ci e mult, mult de lucrat, clipă de clipă e numai de lucrat și de vegheat pentru aceasta, dar dacă el ia îndemn de la diavol, o, mai este el sub nume de creștin, sub numele lui Hristos așezat? Numele de creștin vine de la numele Meu: Hristos, iar cei ce sunt ai lui Hristos sunt cei ce Îl ascultă, căci la facerea a toate câte sunt văzute și nevăzute, toate au primit lege să lucreze, să muncească, și iată, iarba crește, izvoarele curg, soarele încălzește, pomii înverzesc, înfloresc și rodesc, vântul adie și face bine, sau bate și răvășește când așa trebuie, și, mai departe, florile înfloresc și umplu munții și dealurile și câmpiile, pământul muncește și dă oamenilor și animalelor hrana din belșug a muncii lui, iar ploaia vine din cer și adapă pământul și pe viețuitorii de pe el, o, și toate, toate lucrează, și nimic nu stă fără de lucru, că până și pietrele lucrează și cresc și-și iau de la Dumnezeu coloritul diferit, iar codrul se face adăpost și hrană pentru tot ce are duh de viață înăuntrul codrului, și iată, munca este legea cea sfântă pentru toate ale lui Dumnezeu, și toate le-a supus Dumnezeu omului, în care ar fi să locuiască iubirea cerească, hrană pentru suflet și postire de diavolul, căci omul este locul odihnei

Domnului, și în iubirea omului Îmi găsesc Eu odihna, iar dacă el nu are înăuntrul lui odihna Mea, e pentru că nu are iubirea în el.

O, fiilor ascultători, nu căutați să vă faceți răgaz pentru îndeletnicirile cele pentru facerea voastră de la Dumnezeu, căci facerea omului ține până la sfârșit peste om, toată pentru frumusețea sufletului în trup, căci voi sunteți creștini. O, cea mai mare grijă purtați-o pentru cele cu care luptați îngerește: smerenie mereu și în toate, rugăciune sfântă, citiri sfinte obștești, fapte sfinte pentru suflet și pentru frați, iar fapta sfântă e cea care-ți iese în cale, nu cea pe care cauți să ți-o alegi după plac, iar dacă faci așa ești vinovat, și nu ajungi decât cu vină la Domnul prin fapta ta, și mai cazi și în rătăcirea care vine de la nefrângerea voii, adică pici sub îndemnul diavolului.

Că iată, fiilor, am adus de știre aici la porți și am spus așa: Ce pot face femeile când dau să se întâlnească și să se adune, o, ce pot face ele decât să clevetească, să bârfească prin vorbiri de rău, să se caine, să se îndreptățească, să-și caute mângâieri și dreptate, să-și vadă de ale lor, de dorurile lor, de voile lor, ocolind așa voia care le iese în cale ca s-o lucreze spre mântuirea lor? Și am adus de știre aceasta pentru cele ce se cred creștine ale lucrării cuvântului Meu.

O, nu e bine, nu e bine, fiilor și fiicelor, nu e bine să se umble din casă în casă, Eu așa am spus ucenicilor Mei acum două mii de ani, ca nu cumva să caute ei să facă voia oamenilor lacomi după bine, și nu după Hristos, și ca nu cumva să cadă ei sub voile celor ce i-ar atrage pe ei spre ele.

O, în vreme de post nu pleca, nu te du, creștine, prin alte case să umbli și să stai. Stai la casa ta și te nevoiește în pocăință și-ți stăpânește gura de la păcate, și inima de la duh de judecată, de la duhul de femeie, și stăpânește-ți dorul de dreptate de partea ta, că toate acestea sunt păcate, în vreme ce tu zici că te oprești de la bucate pentru vreme de post. O, că Mă uit la cei ce vin și se poartă după lucrarea cuvântului Meu în sărbători, și Mă uit că nu știu ce este vremea de post, în care timp nu numai că nu se mănâncă mult sau orice, ci, mai mult, se postește de păcatele minții și ale inimii, și de cele ale doririi, și se postește de răutate, de mânie, de trufie, de clevetire, de plângeri rușinoase și de nerușinare, de îndrăzneală necuviincioasă, toate păcate de moarte, și pentru care biserica nu are îngăduință să facă rugăciune pentru cei de sub aceste poveri. O, și se postește de lume, de mersul prin lume, fiilor, de stat cu lumea, de vorbit cu ea și cu duhul ei, adică se postește de diavolul, stăpânul și fața urâtă a lumii despuiate și lipsite de frumusețea cea de sus, și iată, nu poate omul posti de diavolul și de fața lucrărilor lui, dacă nu știe că toate acestea sunt păcate, și trebuie post pentru ele, post ca și de bucate, și mai mult decât post de bucate.

O, voi, cei care știți ce este postul cu tot întregul lui, o, fiilor, nu vă opriți să-L slăviți pe Domnul neîncetat și să-I cântați Lui, că îngerii toți, și toate cetele și puterile cerești, toți sfinții cântă Domnului, și-I cântă toată firea în limbi și cântări tainice, iar voi nu fiți leneși ca să vă lipsiți de a da slavă lui Dumnezeu, că Eu, Domnul, voiesc să fiți toți unde sunt Eu, dacă nu vă deosebiți unul de altul pe pământ cu cele pe care trebuie să le trăiți, și să le aduceți lucrate frățește înaintea Mea.

O, trebuie să rodiți, trebuie să aduceți rod înaintea Mea, fiilor, că iată povață sfântă de la sfinți că trândăvia, grija de multe, dorul de stăpânire și grăirea deșartă sunt cele de care trebuie să postiți îndelung și în toată vremea, voi, cei care știți ce este cu adevărat postul cel creștinesc, și trebuie să adăugați lui lucrarea curăției de duh, smerenia gândului, duhul răbdării și al dragostei, pocăința pentru greșale și neosândirea aproapelui, toate cu vremi de slavă și de rugăciune aduse Domnului, precum sfinții aduceau, că nu poți să spui, și să mai fie și bine dacă spui: *„cred în lucrarea aceasta pentru că așa vreau eu”*. O, că așa dovedesc mulți din cei ce dau să meargă cu lucrul cuvântului Meu fără să știe bine ce înseamnă și ce așteaptă Domnul de la cei ce cred venirii Mele acum cuvânt e pământ. Trebuie mai întâi să înveți, și să știi ce să faci, și numai apoi să faci, iar dacă dai să faci altfel, faci cum o fi, faci cum vrei tu, iar cei ce nu merg frumos pe calea acestei lucrări și sub numele ei, o, Îmi fac aceștia Mie nume rău, Îmi fac de râs venirea și mersul și învățătura și turma Mea cea mică toată, și așa lovesc ei pe Dumnezeu, și nicidecum nu Îl ur-

meză pe El, căci când nu aveau cu ce să învinuiască pe Domnul și pe sfinții Lui, lumea și stăpânitorii ei le puneau pe frunte păcatul cel mai urât, păcatul desfrânării, al celor mincinoși față de Dumnezeu și fii ai diavolului.

Și iată, vă mai învăț încă: Fiilor, fiilor, dacă nu puteți să rodiți și să fiți rodul lucrării cuvântului Meu, rod împlinit și copt voi înșivă, și, mai mult, să aduceți și pe alții rod lui Dumnezeu ca să aveți plată pentru rod, după voia Mea, nu după a voastră, o, măcar să nu dărâmați de lângă Domnul pe cei ce vin să-și dea Lui viața și să ia în ei viață de sus. O, dacă tu, cel ce te îndeletnicești cu umblatul din casă în casă cu bârfe, cu clevetiri, cu slăbiciuni de-ale tale, și spui unui frate sau unei surori în Domnul despre păcatele cuiva sau chiar de ale tale, tu i-ai slăbit credința, i-ai slăbit împlinirea, și apoi iubirea în cel căruia îți împarți gura ta și grija ta de păcatele altora, iată, nu numai că nu rodești din viță, dar și otrăvești mlădița care dă să fie altoită în viță și să crească apoi din Dumnezeu, iar Eu spun și iarăși spun pentru cei care nu sunt cuminți, și le spun: nu umblați din casă în casă, că Eu, Domnul, nici apostolilor nu le-am îngăduit aceasta, darămite celor de rând creștini din turma care se ține după Domnul. O, mai ales în vreme de post nu umblați. Stați în căsuța voastră în pocăință și în rugăciune pentru vreme de post, dar nu umblați de colo-colo, și mai ales fără de știre, fără de trimitere, căci cine v-ar trimite pentru așa îngăduințe ale voastre, și să vă mai facă și bine prin aceasta? Eu dacă nu te trimit la cules, sau la lucrat, nu te trimit pentru că nu știi lucrul culesului, iar dacă tu te duci în numele Meu Îmi faci de râs numele și faci păcat, tu, cel ce iei singur și nu ești în stare să faci ale Domnului spre slava Lui, căci ca să aduci la Domnul pe cineva, aceasta înseamnă să poți să-l faci să-L iubească pe Domnul și să-I urmeze voia spre sfințenie, dar nu să te urmeze pe tine, cel ce-ți iei singur lucru, când nu ești trimis și când nu știi să-l faci.

O, toate acestea le spun acum, că iată, ajung la Mine sus dureri și rușine de la cei ce dau să se apropie și să se creadă că sunt creștini ai acestei lucrări, dar nu, căci numai cei ce iau de la Mine sfat și lucrare și ascultare pentru acestea, numai aceia sunt cei cu care Mă sprijin, și cărora le dau să-L cunoască pe Domnul și să-I înțeleagă tainele și lucrarea lor, și numai astfel este intrat la această masă de nuntă cel ce intră cu Domnul la masă.

Toată grăirea Mea de azi, toată învățătura așezată în carte în această duminică a crucii postului mare la jumătatea lui, totul este pentru cei ce ascultă de toată rânduiala și legea cea întreagă și curată a vremilor cu postire de tot ce este diavolesc, lumesc, omenesc, pământesc față în față cu omul creștin. Creștinii împlinitori în toate ale mersului cu crucea sunt fiii lui Dumnezeu, iar cei neîmplinitori, nepurtători de cruce sunt fiii oamenilor, iar cale de mijloc nu este așa cum mulți cred și fac, dar nu se poate să fii fiu al lui Dumnezeu slujind și pentru satana cu viața ta și stând în lumea lui cu duhul tău.

O, fiii lui Dumnezeu sunt fiii ascultării, și prin ea ai binecuvântării de sus, o, fiilor, și așa să deosebiți voi pe fiii lui Dumnezeu de fiii oamenilor, așa cum Eu deosebesc. Iar voi luptați și lucrați, că muncă multă trebuie să aveți în viață pe pământ și să meargă ea la cer cu bogăție agonisită pentru voi, iar cel ce nu adună este cel ce risipește, o, fiilor.

Acum binecuvintez și așez peste voi putere și voință sfântă și multă dragoste pentru încă jumătatea de cale a postului mare și a iubirii voastre pentru această împlinire. Toate de la Mine, toate cu binecuvântare, iar altfel nu, fiilor. O, păziți-vă să trăiți și să lucrați fără această pază și ascultare sfântă: binecuvântarea, fiilor. Ea este numai pentru fii, nu pentru străini, nu pentru cei ce se înstrăinează de ea pentru voile lor.

Vă așez cu binecuvântarea Mea în paza iubirii frățești, fiilor. Iubirea dintre voi e mai mare ca orice jertfă, ca orice post de bucate e mai mare, fiilor. Fără ea nu puteți pentru Domnul, și nici pentru voi ceva bun. Pe ea s-o păstrați clipă de clipă între voi, ea vă ține sub lucrare binecuvântată ca să fiți cei binecuvântați, și să tot învățați prin această lucrare.

Vă cuprind în cuvântul cel ocrotitor și sfânt, pe care-l rostesc mereu peste voi: Pace vouă! Această lucrare să se suie de la voi la Domnul mereu, mereu.

Pace între voi! Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

26-02/11-03-2018